

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (1) din Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc este exclusiv, în sensul că exclude ca navele comunitare să fie autorizate să pescuiască în zonele de pescuit marocane în baza unor licențe emise exclusiv de autoritățile marocane competente pentru deținătorii unor cote de pescuit marocani?
2. Articolul 6 alineatul (1) din Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc este exclusiv, în sensul că exclude ca navele comunitare să fie navlosite unor societăți marocane în temeiul unui contract de navlosire a navei nude (pe formularul tip „Barecon 2001” BIMCO Standard Bareboat Charter) pentru activități de pescuit în zone de pescuit marocane desfășurate în baza unei licențe emise exclusiv de autoritățile marocane competente deținătorilor de cote marocani?
3. Răspunsul la a doua întrebare este diferit în cazul în care navlosantul furnizează societății marocane know-how în materie de administrare și de armare a navei de pescuit, precum și suport tehnic?
4. Conform Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc, Regatul Maroc are dreptul de a dezvolta și de a desfășura propriile activități naționale de pescuit pelagic industrial sub paralela 29 (N) pe lângă cele reglementate de acord? În caz afirmativ, acordul dă dreptul Regatului Maroc să încheie contracte de navlosire sau să acorde licențe în mod direct navelor de pescuit comunitare pentru pescuitul său național, fără a fi necesară emiterea unui permis din partea Comunității Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Förvaltningsrätten i Malmö (Suedia) la 6 noiembrie 2013 — Bricmate AB/Tullverket

(Cauza C-569/13)

(2014/C 15/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Förvaltningsrätten i Malmö

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bricmate AB

Pârâtă: Tullverket

Întrebările preliminare

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 ⁽¹⁾ din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO L 238, p. 1) este lipsit de validitate pentru oricare dintre motivele de mai jos:

1. ancheta efectuată de instituțiile Uniunii Europene conține erori vădite de fapt;
2. ancheta efectuată de instituțiile Uniunii Europene conține erori vădite de apreciere;
3. Comisia nu și-a îndeplinit obligația de diligență și a încălcat articolul 3 alineatele (2) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 ⁽²⁾; al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51),
4. Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009 și a încălcat dreptul la apărare al societății;
5. Comisia, contrar articolului 17 din Regulamentul nr. 1225/2009, nu a ținut seama de informațiile furnizate de societate și/sau
6. Comisia nu și-a îndeplinit obligația de motivare (în conformitate cu articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene)?

⁽¹⁾ JO L 238., p.1.

⁽²⁾ JO L 343, p. 51.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 12 noiembrie 2013 — Thomas Etzold și alții/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-575/13)

(2014/C 15/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

1. Împrejurările excepționale în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament ⁽¹⁾ trebuie să privească în mod direct zborul rezervat?
2. În cazul în care împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare sunt relevante în privința unui zbor efectuat ulterior, măsurile rezonabile pe care operatorul de transport aerian trebuie să le adopte în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din regulament trebuie să vizeze numai prevenirea apariției împrejurărilor excepționale sau și prevenirea unei întârzieri mai mari?
3. Trebuie calificate drept împrejurări excepționale, în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament, acțiunile terților care acționează pe proprie răspundere și cărora li s-au delegat funcții specifice operațiunilor unui transportator aerian?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a treia întrebare, prezintă relevanță cine (companie aeriană, operator aeroportuar etc.) a încredințat sarcinile terțului?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau a întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218)

Recurs introdus la 19 noiembrie 2013 de Europäisch-Iranische Handelsbank AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 septembrie 2013 în cauza T-434/11, Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-585/13 P)

(2014/C 15/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (reprezentanți: S. Jeffrey, Solicitor, S. Ashley, Solicitor, A. Irvine, Solicitor, H. Hohmann, Rechtsanwalt, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului cu privire la aspectele precizate în prezentul recurs;
- anularea cu efect imediat a măsurilor atacate, în măsura în care acestea se aplică EIH;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de EIH în procedura în fața Tribunalului și în procedura în fața acestei instanțe de recurs.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a ajuns la o concluzie incompatibilă cu cererea introductivă constatând că EIH a recunoscut că a efectuat tranzacțiile pe care s-a întemeiat Consiliul pentru a justifica desemnarea sa.
 - EIH nu a recunoscut că a efectuat tranzacțiile la care făcea trimitere motivarea Consiliului;
 - EIH a respins suficient în observațiile scrise faptul că a efectuat tranzacțiile menționate în motivare, iar contestația sa era, în consecință, admisibilă;
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că erau îndeplinite criteriile de fond pentru desemnarea sa:
 - EIH nu a admis că a efectuat tranzacțiile pe care se întemeiază Consiliul pentru a justifica desemnarea sa, iar Consiliul nu a furnizat dovezi contrare;
 - tranzacțiile la care se referă cererea introductivă formulată de EIH nu corespundeau tranzacțiilor pe care se întemeiază Consiliul pentru a justifica desemnarea sa;
 - afirmația EIH în sensul că anumite tranzacții erau excluse din domeniul de aplicare al regimului de sancțiuni al Uniunii Europene (și anume plăți în conturi înghețate) era suficient de temeinică și, în consecință, admisibilă.